

KONINKRIJK.

LES 28

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] PSALM 141, 143, 145 en 146
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Psalm 141, 143, 145 en 146). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS MAJESTEIT] (4) HEBREEËN 4:13
----------	--

Repeteer twee aan twee.

(4) God is alwetend. Hebreëen 4:13. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 7:14-26
----------	---

Introductie. In Romeinen 7:14-26 leert Paulus dat er een geestelijke en morele oorlog plaatsvindt in een christen. De christen heeft als 't ware twee naturen: een zondige natuur en een wedergeboren natuur. De zondige natuur is niet zijn werkelijke natuur, maar is niettemin een macht die hem dikwijls tot een krijgsgevangene maakt. Telkens weer pleegt de christen bepaalde overtredingen (zonden), maar verlangt ondertussen van deze macht bevrijd te worden.

De morele wet van God kan hem niet van deze macht en verdorvenheid van de zonde bevrijden! Uit zijn eigen ervaring toont Paulus de onbekwaamheid van de wet voor de heiliging (dat wil zeggen, de heiligmaking en een heilig leven)! In dit innerlijke conflict tussen zonde en heiligheid kan geen wet de christen helpen! De enige hoop op een overwinning in deze strijd tussen de zondige natuur en de wedergeboren natuur is de genade van de Heere Jezus Christus.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 7:14-26 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekten hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

7:14-20

Ontdekking 1. Wat de wet niet kan bewerkstelligen. Hoewel de wet heilig, rechtvaardig en goed is, kan de wet een christen niet heilig, rechtvaardig of goed maken.

(1) Een christen heeft twee werkelijkheden in zijn menselijke natuur.

De eerste werkelijkheid heet "zijn vlees" (de wet van de zonde die in de leden van zijn lichaam functioneert) (Romeinen 7:18,23), dat wil zeggen, zijn zondige natuur die onvolmaakt, zwak en tijdelijk (voorbijgaand) is. De andere werkelijkheid heet "zijn verstand" (de wet van zijn verstand, de innerlijke mens)(Romeinen 7:22,25), dat wil zeggen, zijn wedergeboren natuur die van binnenuit door Gods Geest (de Heilige Geest) en van buiten door Gods morele wet beheerst (beheerd) wordt.

Romeinen 7:14-26 beschrijft de oorlog (conflict of strijd) tussen de zondige natuur van de mens die van Adam afkomstig is en de wedergeboren natuur van de christen die van Jezus Christus afkomstig is (zie Romeinen 5:17-19). Zowel de zondige natuur als de wedergeboren natuur wonen in de geest (ziel) en in het lichaam van de christen.

(2) Een christen wil wel het goede doen, maar doet dikwijls het kwade.

In Romeinen 7:14-15 redeneert Paulus dat de morele wet niet in staat is om de christen te heiligen. Dit heeft niets met de aard van de morele wet te maken, maar wel met de zondige natuur die nog steeds in de christen aanwezig is. De morele wet is van nature geestelijk, omdat hij de aard en wil van God openbaart die heilig, rechtvaardig en goed is (Romeinen 7:12). Maar de zondige natuur is ongeestelijk, omdat hij zich niet aan God en Gods heilige, rechtvaardige en goede wil onderwerpt of kan onderwerpen.

Terwijl niet-christenen zich *vrijwillig* en *blijvend* overgeven (onvoltooid tegenwoordige tijd, actief) aan de slavernij van hun zondige natuur (Romeinen 6:16), zijn christenen *onvrijwillig* (door de zondeval van hun menselijke vertegenwoordiger, Adam) aan hun zondige natuur verkocht (voltooid tegenwoordige tijd, passief) (Romeinen 7:14)! Christenen geven zich niet vrijwillig over aan de dienst van de zonde, maar hun zondige natuur is in een positie of toestand van een verkocht slaaf van wie de daden niet altijd een weergave zijn van hun innerlijke neiging (Romeinen 7:14; zie “gevangene van hun zondige natuur”, Romeinen 7:23). Christenen willen het goede doen, maar hun zondige natuur werkt zo krachtig tegen hen dat zij dikwijls het kwade doen (Romeinen 7:15).

Het geestelijke en morele doel van Paulus is niets minder dan volmaaktheid (zie Filippenzen 3:12-14; zie Matteüs 5:48; Hebreëen 12:14). Maar uiteindelijk, wanneer Paulus zijn leven evalueert, beseft hij dat hij ver tekort schiet aan Gods standaard van volmaaktheid en walgt van het kwade dat hij doet. Hij beseft dat zijn doel veel hoger is dan wat hij in werkelijkheid kan bereiken.

(3) De morele wet kan gewoonweg een christen niet heilig, rechtvaardig of goed maken!

In Romeinen 7:16-20 trekt Paulus een paar belangrijke conclusies. Hij concludeert dat hoewel een christen zijn overtredingen van Gods morele wet haat, hij toch toegeeft dat Gods morele wet goed is (Romeinen 7:16).

Hij komt tot de gevolgtrekking dat de zondige daden die een wedergeboren christen doet niet langer de maatstaf van de werkelijke aard van de christen is (Romeinen 7:17). Zijn zondige daden zijn wel zijn eigen daden, maar als deze daden niet meer gedaan worden met de volle toestemming van zijn wedergeboren natuur, dan tonen deze daden niet langer meer de volledige menselijke natuur of de werkelijke staat van de christen. Hij concludeert dat de zondige daden die christenen dikwijls doen, alleen maar bevestigen dat er “in zijn zondige natuur (geestelijk of moreel) niets goeds (of nuttigs en heilzaams) meer woont” (Romeinen 7:18-20).

Hoewel de morele wet beveelt wat een christen hoort te doen en de wedergeboren natuur van de christen verlangt om te doen wat de morele wet beveelt, kan de morele wet gewoonweg niet de zondige natuur van de christen vernietigen! Wanneer God beveelt dat een bepaald kwaad niet gedaan mag worden, vernietigt Gods morele bevel niet automatisch de neiging van de christen om dat kwade toch te doen.

Conclusie. De morele wet kan een christen niet helpen in de strijd tussen zijn zondige natuur en zijn wedergeboren natuur. De morele wet van God kan een christen niet heilig, rechtvaardig of goed maken!

7:21-26

Ontdekking 2. Wat de morele wet niet kan bewerkstelligen. Hoewel een christen zich verheugt in de morele wet van God, kan alleen de genade van God hem verlossen en bevrijden van de absolute overheersing van zijn zondige natuur.

(1) De heerschappij van de Heilige Geest in de christen is nooit volledig of volmaakt.

In Romeinen 7:21-26 stelt Paulus zijn slotconclusie. De levenslange strijd van een christen is tussen zijn zondige natuur die van Adam afkomstig is en zijn wedergeboren natuur die van Jezus Christus afkomstig is. Met zijn wedergeboren natuur (zijn innerlijke mens, de wet van zijn verstand) verblijdt een christen zich *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) in Gods morele wet (bv. de Tien Geboden)(Romeinen 7:22).

Maar de christen ontdekt al gauw en beseft met pijn in zijn hart dat zijn zondige en verdorven menselijke natuur *steeds weer* (onvoltooid tegenwoordige tijd) een aanval op zijn wedergeboren natuur uitvoert en hem laat voelen dat hij een krijgsgevangene van zijn zondige natuur is. Zijn zondige natuur voert niet alleen oorlog tegen zijn wedergeboren natuur, maar overwint veel keren (Romeinen 7:23)! De zondige natuur neemt zijn menselijke geest (ziel) en zijn lichaam gevangen en onderwerpt de christen aan zijn sterk verdorven invloed. De invloed van de zondige natuur is nog zo groot dat een christen die in zijn eigen kracht en inzet niet kan weerstaan (zie Romeinen 7:15,23). Een christen wordt niet de gewillige dienaar van zijn zondige natuur, maar wel het ellendige slachtoffer van zijn zondige natuur. Zolang een christen nog in zijn huidige lichaam woont, blijft hij *met tegenzin* de *onvrijwillige* dienaar van zijn zondige natuur. Zolang de christen nog op deze aarde leeft, zal zijn zondige natuur aanwezig blijven en de heerschappij van de Heilige Geest in zijn lichaam onvolledig en onvolmaakt blijven.

Het huidige lichaam van de christen wordt “het lichaam van deze dood” genoemd (Romeinen 7:24), omdat vooral het menselijke lichaam het specifieke terrein is waarop de zondige natuur functioneert, de geestelijke dood veroorzaakt en uiteindelijk ook de lichamelijke dood teweegbrengt.

(2) Christus zal de christen telkens weer bevrijden van de krachtige werking van zijn zondige natuur.

De morele wet op zichzelf maakt de christen steeds meer bewust van zijn hulpeloze en verdorven toestand. De morele wet dwingt de christen om de overwinning in de strijd tegen de zondige natuur te zoeken waar die alleen te vinden is, namelijk, bij Jezus Christus (Romeinen 7:25). Alleen Jezus Christus kan en zal *heel zeker* Zich haasten om de christen te verlossen en te bevrijden van zijn “lichaam van deze dood” (Romeinen 7:24) (toekomstige tijd drukt hier zekerheid uit).

Jezus Christus heeft *eens en voor altijd* (aoristus tijd) de niet-wedergeboren natuur gekruisigd (Romeinen 6:6). Jezus Christus heeft hem *eens en voor altijd* (aoristus tijd) vrijgemaakt van de zonde en hij is “een slaaf van de gerechtigheid” (Romeinen 6:18) en “een slaaf van God” (Romeinen 6:22) geworden. Jezus Christus komt *telkens weer* om de christen te bevrijden van de krachtige werking van zijn zondige natuur (1 Korintiërs 10:13; 1 Johannes 1:9). Bij Zijn wederkomst zal Hij alle christenen *heel zeker, volledig en voor eeuwig* verlossen van hun zondige natuur (Romeinen 7:24).

(3) De christen moet de geestelijke strijd voeren tegen zijn zondige natuur en een eind maken aan de wandaden van zijn zondige natuur.

Conclusie. De geestelijke strijd van een christen is tussen zijn zondige menselijke natuur die hij van Adam heeft geërfd en zijn wedergeboren natuur die hij van Jezus Christus heeft ontvangen. De zondige natuur van de christen is een macht waarvan hij zichzelf niet kan bevrijden. *Telkens weer* vervalt een christen in het dienen als een slaaf van zijn zondige natuur. Maar ook de wedergeboren natuur van de christen is een sterke macht, omdat niets minder dan de Geest van God (de Heilige Geest) in hem woont! Daarom, dient de christen ook *telkens weer* als een slaaf Gods morele wet.

Paulus legt zich echter niet bij *deze huidige toestand* neer. Hij is diep overtuigd dat Jezus Christus hem uit deze toestand gaat verlossen. Hij heeft de verantwoordelijkheid om de geestelijke strijd tegen zijn zondige natuur te strijden en de wandaden van zijn zondige natuur te doden in de kracht van de Heilige Geest (zie Romeinen 8:13; Galaten 5:16-26).

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 7:14-26 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Besprek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

7:14-26

Vraag 1. Welke fase van de persoonlijke ervaring van Paulus wordt in dit Bijbelgedeelte geschilderd? Is dit de ervaring van een niet-wedergeboren mens of van een wedergeboren christen?

Aantekeningen. Er zijn mensen die menen dat Romeinen 7:14-26 niet de ervaring van een wedergeboren christen kan zijn. Zij baseren hun argument op de uitspraak: “Ik ben vleeselijk” (Romeinen 7:14) en op de tegenstelling tussen Romeinen 7 enerzijds en Romeinen 6 en 8 anderzijds.

Niettemin, beschrijft Paulus in Romeinen 7:14-26 toch zijn ervaring als een wedergeboren christen.

(1) Paulus is nederig en realistisch over zichzelf.

Als een wedergeboren christen noemt Paulus zichzelf: “De minste van de apostelen” (1 Korintiërs 15:9), “De allerminste van alle heiligen” (Efeziërs 3:8) en “De voornaamste zondaar” (1 Timoteüs 1:15). Zo beschrijft hij in Romeinen 7:24 zichzelf als “ik ellendig mens” zolang hij nog niet volledig verlost (bevrijd) is van zijn zondige (verdorven) natuur. De verlossing hiervan vindt pas plaats wanneer hij Jezus Christus van aangezicht tot aangezicht zal zien bij Zijn wederkomst (zie 1 Johannes 3:1-3; Filippenzen 3:8-14)!

(2) Romeinen 7:14-26 is meer waarschijnlijk de beschrijving van een gelovige dan een ongelovige.

De uitspraak van Paulus in Romeinen 7:14-26 is meer waarschijnlijk die van een wedergeboren christen dan van een niet-wedergeboren mens. Het is erg onwaarschijnlijk dat een niet-wedergeboren mens de volgende dingen zou zeggen: “Ik ben het eens dat de wet van God goed is” (Romeinen 7:16,22), “Ik keur de zonde niet goed, maar haat de zonde en wil de zonde niet doen” (Romeinen 7:15,19,24) en “Ik wil het goede doen” (Romeinen 7:18,19,21). Het is ook onwaarschijnlijk dat een niet-christen de God van de Bijbel door Jezus Christus zal danken, zoals Paulus dat doet (Romeinen 7:25; zie 1 Korintiërs 12:3).

Het is duidelijk dat Paulus in Romeinen 7:14-26 beschrijft hoe zwak christenen wel zijn. Ten einde geheiligd te worden, hebben christenen een kracht buiten zichzelf nodig die veel groter is dan de zondige natuur in hen. Zij hebben Jezus Christus en de Geest van Jezus Christus nodig! Jezus Christus heeft tijdens Zijn eerste komst naar de aarde de noodzakelijke gerechtigheid en heiligheid voor alle christenen verworven (verdient). En de Geest van Jezus Christus past deze gerechtigheid en heiligheid gedurende de hele heilsgeschiedenis toe op de persoonlijke levens van christenen in de wereld. Pas bij de wederkomst zijn alle christenen helemaal gelijkvormig aan Jezus Christus (1 Johannes 3:1-3; Filippenzen 3:20)

(3) Er is een groot verschil tussen Romeinen 7:55,9a en Romeinen 7:14-26.

Romeinen 7:5,9a beschrijft een niet-wedergeboren mens. Toen Paulus nog niet was wedergeboren, *leefde hij in het vlees* (dat wil zeggen, in zijn zondige natuur) en *droeg hij vrucht voor de dood* (Romeinen 7:5; zie Galaten 5:19-21). Zolang hij los van de morele wet leefde, nam hij Gods morele wet helemaal *niet serieus*. De morele wet wekte (activeerde) zijn zondige natuur niet tot zondige begeerten, hij leefde *een onbezorgd, zelfgenoegzaam en eigengerechtig leven* en bleef *onbevreesd* voor Gods oordeel en straf (Romeinen 7:9a)!

Romeinen 7:7-13 beschrijft zeer waarschijnlijk een wedergeboren christen. Het beschrijft de persoonlijke ervaring van Paulus *net vóór, tijdens en kort na* zijn bekering. De verandering van *de verleden tijd* in de werkwoorden in Romeinen 7:8-13 tot *de tegenwoordige tijd* in Romeinen 7:14-25 moet een verwijzing zijn naar de radicale verandering van een niet-wedergeboren mens tot een wedergeboren christen! In Romeinen 7:14-26 beschrijft Paulus de zwakheid en strijd van een christen zolang hij nog in zijn tegenwoordige sterfelijke lichaam op deze aarde woont!

(4) Romeinen 7:14-26 en Romeinen 6:18,22 zijn niet tegenstrijdig. De wedergeboren christen is tegelijk een zondaar en een heilige: een gelovige die nog dikwijls het doel van God mist, maar toch in Gods ogen een heilige is.

Enerzijds is de christen nog dikwijls “verkocht onder de zonde” (tegenwoordige tijd)(Romeinen 7:14). Zijn zondige natuur heeft nog zoveel invloed in zijn leven dat hij nog niet in staat is om een volledig zondeloos leven te leiden (zie Matteüs 6:12; 1 Johannes 1:8-10; 2:1-2)! De zondige (verdorven) natuur is nog steeds een macht die de christen dwingt en beheerst (Romeinen 7:21,23,25). *Telkens weer* (onvoltooid tegenwoordige tijd) voert de zondige natuur strijd tegen (Grieks: *antistrateuomai*) de Heilige Geest of weerstaat de Heilige Geest in de christen en probeert de christen terug te slepen naar zijn oude of vroegere levensstijl (Romeinen 7:23a; zie Galaten 5:17). *Dikwijls (telkens weer)* (onvoltooid tegenwoordige tijd) maakt de zondige natuur (de wet van de zonde) de christen tot een krijgsgevangene (Grieks: *aichmalótizó*)(Romeinen 7:23b) van de wet van de zonde.

De zondige natuur (de wet van de zonde) is zo machtig dat de christen die niet kan weerstaan met zijn eigen wil, kracht of inspanning. Paulus zegt *niet* dat de zondige natuur *altijd* de overhand heeft en dat de christen alleen maar in nederlaag kan leven. Hij zegt dat de zondige (verdorven) natuur van de christen een macht is waarvan de christen zichzelf niet kan bevrijden en dat de zondige natuur hem *soms of dikwijls (en dus niet altijd)* overwint ondanks het feit dat de christen dat helemaal niet wil.

Anderzijds is de christen “eens en voor altijd aan de zonde gestorven” (aoristus tijd)(Romeinen 6:2). De christen is *eens en voor altijd* (aoristus tijd) gestorven (Grieks: *apothnéskó*) aan de zonde. Hij blijft *voor eeuwig en altijd* (voltooid tegenwoordige tijd) rechtens vrij (gerechtvaardigd) (Grieks: *dikaiomai*) van de zonde (Romeinen 6:7). Hij is *eens en voor altijd* (aoristus tijd) vrijgemaakt (Grieks: *eleutheroó*) van de zonde (Romeinen 6:18,22) en is *eens en voor altijd* (aoristus tijd) dienstbaar (letterlijk: een slaaf) gemaakt (Grieks: *douloó*) aan God en aan Zijn gerechtigheid (Romeinen 6:22,18).

Hij dient (letterlijk: moet) (bevelende wijs) zichzelf *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) te rekenen (Grieks: *logizomai*) als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus onze Heere (Romeinen 6:11). Hij moet *nooit* toelaten dat de zonde in zijn sterfelijke lichaam heerst/regeert (Grieks: *basileuó*) door de zondige begeerten te gehoorzamen (bevelende wijs, onvoltooid tegenwoordige tijd)(Romeinen 6:12). Hij wordt bevolen om *nooit* de leden van zijn lichaam (bv, zijn oren en ogen, handen en voeten, verstand en hart) als wapenen (instrumenten) van de ongerechtigheid aan de zonde ter beschikking te stellen (Grieks: *parhistémi/parhistanó*) (bevelende wijs, onvoltooid tegenwoordige tijd), maar om *eens en voor altijd* zichzelf ter beschikking te stellen (bevelende wijs, aoristus tijd) aan God als doden die levend geworden zijn en de leden van zijn lichaam als wapens (instrumenten) van gerechtigheid (Romeinen 6:13). Hij wordt bevolen om evenals hij *eens (vroeger)* de leden van zijn lichaam ten dienste (letterlijk: als slaven) aan de onreinheid en aan de ene wetteloosheid tot de ander wetteloosheid ter beschikking gesteld heeft (Grieks: *parhistémi/parhistanó*) (aoristus tijd), zo moet hij nu *eens en voor altijd* de leden van zijn lichaam (letterlijk: als slaven) ter beschikking stellen (bevelende wijs, aoristus tijd) aan de gerechtigheid tot heiligheid (Romeinen 6:19).

De overheersende positie en macht van zijn zondige natuur is eens en voor altijd gebroken! Hoewel hij telkens weer in een of ander zonde vervalt (Romeinen 7:14-26), wil hij niet, kan hij niet en zal hij niet in de zonde blijven liggen (hij zal niet doorgaan met zondigen) (hoofdstuk 6)! De Satan, de goddeloze en onrechtvaardige wereld en zijn eigen zondige natuur kunnen de christen niet stoppen om rechtvaardige werken te doen of te stoppen met groeien in heiligheid (Romeinen 6:13,17,19)! Doorgaan in de zonde te leven zou betekenen dat iemand nog steeds “geestelijk dood is”, nog steeds “niet-wedergeboren is” (zie 1 Johannes 3:6-9), maar de *eens en voor altijd* rechtvaardiging leidt tot *steeds meer*

heiligheid (heilig leven) en resulteert in (letterlijk) het eeuwig leven. Dit is natuurlijk een gave van God uit Zijn grenzeloze genade (Romeinen 6:23)!

Met betrekking tot zijn *positie of staat* in Jezus Christus is de christen al een heilige. De 100% volledige en volmaakte gerechtigheid en heiligheid van Jezus Christus (die Jezus Christus voor de christen heeft verworven) is al aan de christen toegeschreven (toegerekend)(1 Korintiërs 1:30). Hij is al van de goddeloze en onrechtvaardige wereld *afgescheiden en toegewijd* om alleen aan God te behoren.

Maar met betrekking tot zijn *proces (groeiproces)* in Jezus Christus is de christen nog niet compleet of volmaakt rechtvaardig en heilig in zijn gedachten, motieven, houdingen, woorden en daden (zijn christelijke levenswandel, ontwikkeling of levensstijl) (zie 1 Petrus 1:15-16).

(5) Romeinen 7:14-26 en Romeinen 8:7-8 zijn volledig tegengesteld.

De niet-wedergeboren mens. Romeinen 8:7-8 zegt letterlijk, “Het denken van het vlees is *voortdurend* vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk *nooit* aan de wet van God (onvoltooid tegenwoordige tijd). Zij die *nog steeds* in het vlees zijn (niet-wedergeboren zijn) (onvoltooid tegenwoordige tijd), kunnen *nooit* God behagen (onvoltooid tegenwoordige tijd).”

De niet-wedergeboren mens leeft “in het vlees”, dat wil zeggen, zijn verdorven zondige natuur heerst over hem. Daarom *blijft* hij vijandig tegenover God en daarom onderwerpt hij zich *steeds niet* aan God of Gods wet (Woord) (onvoltooid tegenwoordige tijd) en kan dat ook niet (onvoltooid tegenwoordige tijd).

De wedergeboren christen. Romeinen 8:5-6 zegt letterlijk, “Zij die *voortdurend* naar de Geest leven (onvoltooid tegenwoordige tijd), bedenken *steeds* (onvoltooid tegenwoordige tijd) de dingen van de Geest, namelijk leven en vrede.” In tegenstelling tot de niet-wedergeboren mens verheugt de wedergeboren christen zich *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) in de (morele) wet (Woord) van God (Romeinen 7:22) en dient (letterlijk: als een slaaf) *voortdurend* (onvoltooid tegenwoordige tijd) met zijn verstand (dat wil zeggen, met zijn wedergeboren menselijke geest) de morele wet (de wil) van God, zelfs al dient hij *nog telkens weer* (onvoltooid tegenwoordige tijd) het tegengestelde, namelijk met zijn sterfelijk lichaam de wet van de zonde (dat wil zeggen, zijn zondige natuur)(Romeinen 7:26)!

Terwijl de niet-wedergeboren mens de God van de Bijbel haat (Romeinen 8:7), haat de wedergeboren christen *steeds* (onvoltooid tegenwoordige tijd) het kwade dat hij telkens doet (Romeinen 7:15)!

7:14

Vraag 2. Wat is het verschil tussen “in het vlees zijn” en “vleselijk zijn”?

Aantekeningen.

(1) Alle niet-christenen zijn “in het vlees”.

De niet-christen heeft maar één natuur: de zondige of verderfelijke natuur” die “vlees” (Grieks: sarx) genoemd wordt. Het vlees overheerst en beheerst zijn hele leven. Hij heeft niet de Heilige Geest Die in hem woont (Romeinen 8:7-10). Hoewel hij vrijwillig kiest om een slaaf van zijn zondige natuur te blijven (Romeinen 6:16), is hij niet in staat om te kiezen om vrij van zijn zondige natuur te zijn. Hij kan niet anders dan de leden van zijn lichaam beschikbaar stellen als instrumenten van de ongerechtigheid en onheiligheid. Hij onderwerpt zich niet aan de God van de Bijbel¹ Die Zich in Jezus Christus geopenbaard heeft en ook niet aan Zijn wil (zoals in de Bijbel geopenbaard). Hij *kan zich niet* eens aan de God van de Bijbel onderwerpen. Hij *kan* de God van de Bijbel *niet* behagen. Dus, “in het vlees zijn” betekent “niet-wedergeboren zijn”.

(2) Alle christenen zijn “vleselijk” met betrekking tot één aspect van hun menselijke natuur.

De christen heeft als ‘t ware twee naturen: zijn zondige natuur en zijn wedergeboren natuur.

De wet van God is geestelijk (Grieks: pneumatikos) (Romeinen 7:14). Dat wil zeggen, hij openbaart de natuur en wil van de God van de Bijbel en die is heilig, rechtvaardig en goed (Romeinen 7:12).

De zondige natuur van de christen wordt “vleselijk of ongeestelijk” (Grieks: sarkinos) genoemd (Romeinen 7:14). De zondige natuur van de christen is het tegengestelde van wat de wet van God is. De wet van God is “geestelijk”, maar de zondige natuur van de christen is “ongeestelijk”, dat wil zeggen, onheilig, onrechtvaardig en steeds tot het kwaad geneigd. De zondige natuur van de christen maakt dat de christen dingen doet die hij haat en dingen nalaat die hij liefheeft. De christen weet dat in zijn zondige natuur (zijn vlees) niets goeds woont (Romeinen 7:18). Dus, “vleselijk of ongeestelijk” betekent niet hetzelfde als: “niet-wedergeboren zijn”. De zondige of ongeestelijke natuur van een christen is het duidelijkst te zien in een christen die (nog) niet geestelijk gegroeid is tot volwassenheid (1 Korintiërs 3:1-4) of in een christen die niet met de Geest vervuld is (Efeziërs 5:18).

De wedergeboren natuur van de christen wordt zijn “verstand” (Grieks: nous) genoemd (Romeinen 7:23). Het verwijst naar hem als een mens die “het verstand, gedachten of de manier van denken van Jezus Christus heeft”

¹ Misschien onderwerpt hij zich wel aan een god van een andere godsdienst (een boze macht), maar zeker niet aan DE GOD VAN DE BIJBEL, omdat de God van de Bijbel wedergeboorte (Johannes 3:3-8) en bekering (Markus 1:15) van alle mensen eist!

(1 Korintiërs 2:16). De Heilige Geest leeft in hem en voert strijd tegen zijn zondige natuur (Galaten 5:17). De wedergeboren natuur van de christen is zijn staat van gerechtigheid en heiligheid in Jezus Christus (zie Romeinen 5:18; Romeinen 6:4-8; 1 Korintiërs 1:30). Het is de realiteit van de Heilige Geest Die in hem leeft (Psalm 51:10-11; Johannes 14:16-18).

(3) Alle christenen kunnen “geestelijk” worden en uiteindelijk worden zij ook volkomen verheerlijkte heiligen.

De geestelijke mens. “De geestelijke mens” leeft zijn leven in overeenstemming met de geopenbaarde wil van God en is in staat om te onderscheiden en te oordelen tussen goed en kwaad (1 Korintiërs 2:15). De geestelijke natuur van christenen is het duidelijkst te zien in christenen die tot geestelijke volwassenheid gegroeid zijn (Hebreeën 5:14) en met de Geest vervuld zijn (Efeziërs 5:19-21).

De zondaar-heilige en de verheerlijkte heilige. In de periode tussen wedergeboorte en uiteindelijke verheerlijking, ervaart elke christen een voortdurende oorlog (geestelijke strijd) tussen zijn zondige natuur en zijn wedergeboren natuur. In dit leven is een christen een wandelende burgeroorlog (zie Galaten 5:16-18)! Het feit dat een christen dit conflict tussen zijn zondige natuur en zijn wedergeboren natuur ervaart, is echter een bewijs dat hij “wedergeboren” is. Onwedergeboren mensen ervaren deze strijd niet.

- Vóór zijn wedergeboorte is een mens alleen maar “een zondaar” (Romeinen 5:8).
- Ná zijn wedergeboorte is de christen “een zondaar-heilige” (een gerechtvaardigde-heilige, maar nog niet verheerlijkt)(hoofdstuk 7).
- In de toekomst, bij de wederkomst van Jezus Christus, zal de christen “een verheerlijkte heilige” zijn (Romeinen 8:30; 1 Johannes 3:1-3)!

7:14

Vraag 3. Wat is het verschil tussen “slaaf van de zonde zijn” en “verkocht onder de zonde zijn”?

Aantekeningen.

(1) Een niet-christen is “een slaaf van de zonde” zolang hij nog niet wedergeboren is (Romeinen 6:6,16-17,19).

Romeinen 6:6,16,17 en 19 leert dat mensen vóór hun wedergeboorte allemaal “slaven van de zonde” zijn. Zij hebben zich als slaaf ter beschikking van de ongehoorzaamheid gesteld (verleden tijd). Zij gedragen zich als mensen die zich *vrijwillig* als slaven hebben verkocht aan de zonde die in hun zondige natuur woont (zie 1 Koningen 21:20; 2 Koningen 17:17). Dit wordt bewezen door het feit dat zij in hun onwedergeboren staat de wensen van hun zondige natuur gehoorzamen en de leden van hun lichaam ter beschikking stellen aan de onreinheid en aan steeds toenemende wetteloosheid (ongerechtigheid). Omdat zij niet wedergeboren zijn, zijn zij niet vrij en kunnen zichzelf niet bevrijden van de overheersende macht van hun zondige natuur. Zij onderwerpen zich niet aan de God van de Bijbel en Zijn wil en kunnen dat ook niet. Zij zijn niet in staat om de God van de Bijbel te behagen (Romeinen 8:7-8). Dus, “een slaaf van de zonde zijn” betekent “onwedergeboren zijn”!

(2) Een christen is “verkocht onder de zonde” zelfs al is hij wedergeboren (Romeinen 7:14).

De toestand van “slaaf van de zonde zijn” keert nooit meer terug. Wanneer een mens wedergeboren wordt (gaat geloven in Jezus Christus)(Johannes 12:12-13) wordt hij *eens en voor altijd* bevrijd van de toestand van “slaaf van zijn zondige natuur zijn” en is hij “een slaaf van God” geworden (aoristus tijd)(Romeinen 6:18,22)! De toestand van “een slaaf van de zonde zijn” (Romeinen 6:6,16-17,19) keert nooit meer terug!

De toestand van “verkocht onder de zonde zijn” blijft de ervaring van de christen zolang hij op de aarde woont. De Griekse tekst van Romeinen 7:14 zegt: “onder de zonde verkocht zijn” (Grieks: *pepramenos upo tén amartian*) (voltooid tegenwoordige tijd van *pipraskó*) en niet: “een slaaf van de zonde (ongehoorzaamheid, onreinheid, wetteloosheid) (Grieks: *doulos té hamartia/ eis hupakoé/ té akatharsia/ té anomia*) zijn” (Romeinen 6:6,16,17,19). Hoe kan een wedergeboren christen in de toestand van “verkocht onder de zonde” zijn? Romeinen 7:14-26 wordt het beste uitgelegd door het parallelle Bijbelgedeelte in Galaten 5:16-26.

Galaten 5:16-17 zegt (aan christenen), “Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees (Grieks: *epithumia sarx*) niet volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.”

Christenen *ervaren* nog steeds “de begeerten van hun zondige natuur (het vlees)”, maar zijn *niet langer overheerst* door deze begeerten en hoeven ook *niet toe te geven* aan deze begeerten. Wanneer zij niet in afhankelijkheid van de Heilige Geest leven, geven zij wel toe aan de zondige begeerten. Dan doen zij dingen die zij eigenlijk als christen niet zouden willen doen.

De Bijbel leert dat een wedergeboren christen *nog niet volmaakt geworden is*. *Telkens weer* ontstaat er weer een conflict en strijd binnen in de gelovige. Hij leeft nog steeds in zijn zwakke lichaam dat aan de zondige natuur onderworpen is.

Deze zondige natuur valt hem voortdurend aan en met zo een geweld dat de christen niet altijd doet wat hij graag zou willen doen.

Niettemin heeft de christen iets wat de niet-christen niet heeft, namelijk, de Heilige Geest Die in hem woont! De christen is wel “verkocht aan zijn zondige natuur” en draagt nog wel eens vrucht voor de dood (Galaten 5:19-21; vgl. Romeinen 7:5), maar is “niet langer een slaaf van zijn zondige natuur”. “Een slaaf van zijn zondige natuur” kan alleen maar “ja” tegen zijn zondige natuur zeggen en kan alleen maar zondigen, maar een christen kan “nee” tegen de zonde zeggen! De christen is een slaaf geworden van de Heilige Geest en draagt meestal vrucht voor God (de vrucht van de Geest)(Galaten 5:22-25; Romeinen 7:4).

Hoewel zijn zondige natuur nog steeds een machtige werkelijkheid in hem is (Romans 7:14-26), heeft de christen zijn zondige natuur (het vlees) met zijn vrucht (de hartstochten en begeerten) gekruisigd (Galaten 5:24). De christen heeft definitief gebroken met zijn leven in zijn zondige natuur. Hij *verlangt en wil, kan en zal* het nieuwe leven in zijn wedergeboren natuur leiden. Of anders gezegd, hij heeft zich vrijwillig onderworpen aan de Heilige Geest Die het nieuwe leven in en door de christen leeft. De christen is nu al op deze aarde wat hij in principe is: een heilige. Of anders gezegd, de Heilige Geest is voortdurend bezig de gerechtigheid en heiligheid van Jezus Christus (die verworven is door Jezus Christus voor christenen) toe te passen in het leven van de christen (zie 1 Korintiërs 1:30).

De christen is wel “verkocht (Grieks: pipraskó) (voltooid tegenwoordige tijd, passief) aan de zonde” (Romeinen 7:14) of is “een krijgsgevangene (Grieks: aichmalótizó) (onvoltooid tegenwoordige tijd) van zijn zondige natuur” (de wet van de zonde die in zijn leden werkzaam is)(Romeinen 7:23). De christen is een onvrijwillige krijgsgevangene of gijzelaar geworden van de macht van een vreemde mogendheid die hij niet wil erkennen, maar waarvan hij zichzelf niet kan bevrijden. Hij erkent dat zijn zondige natuur nog steeds een tegenwoordige werkelijkheid is die een grote macht over hem uitoefent. Hij is onvrijwillig onderworpen aan de werkingen van zijn zondige natuur. Dit blijkt uit al de keren dat hij dingen doet die hij niet wil doen, (Romeinen 7:15), en uit al de goede dingen die hij niet in staat is te doen (Romeinen 7:18). Dus, evenals in Galaten 5:17, ervaart de christen een gewelddadig, geestelijk en moreel conflict (strijd, oorlog) in de leden van zijn lichaam waarin de ingevingen van zijn zondige natuur de ingevingen van de Heilige Geest weerspreken en tegenstaan (Romeinen 7:23).

Maar, evenals in Galaten 5:22-25 leert Romeinen 8:12-14 dat de christen door de Heilige Geest Die in hem leeft niet hoeft te leven in overeenstemming met de ingevingen van zijn zondige natuur (zijn vlees), maar dat hij de daden (vrucht) van zijn zondige natuur in zijn lichaam (het vlees) kan doden. Door de kracht van de Heilige Geest Die in hem woont kan de christen telkens weer de ingevingen van zijn zondige natuur weerstaan en doen wat hij wil doen, namelijk, doen wat God wil dat hij doet!

Maar omdat de christen ook nog steeds een zondige natuur heeft en niet altijd in afhankelijkheid van de Heilige Geest leeft, kan hij dikwijls niet de slechte invloed van zijn zondige natuur weerstaan en doet hij niet of kan hij niet doen wat hij wil doen. Hoewel de christen geestelijk en moreel wedergeboren is en onder de heerschappij van de Heilige Geest staat, wordt hij nog steeds sterk beïnvloed door zijn zondige natuur en gehoorzaamt hij de vermaningen van de Heilige Geest niet. Zo lang als de christen nog in dit lichaam met zijn zondige natuur woont, zal zijn zondige natuur hem blijven belagen en zal het beheer van de Heilige Geest in hem nog niet volledig of volmaakt zijn. Dat gebeurt pas bij de wederkomst van Christus (1 Johannes 3:1-3).

7:24

Vraag 4. Wat is het verschil tussen “het lichaam van de zonde” en “het lichaam van deze dood”?

Aantekeningen.

De apostel Paulus gebruikt vier uitdrukkingen die verband houden met het lichaam. Hoewel er een verband bestaat tussen deze vier uitdrukkingen, zijn er ook verschillen:

(1) Het lichaam van de zonde in Romeinen 6:6.

“Het lichaam van de zonde” (Grieks: to sóma tés hamartias) is het fysieke lichaam van de niet-wedergeboren mens. Het is het fysieke lichaam van de niet-christen, dat bewoond wordt, geconditioneerd wordt, overheerst en beheerd wordt door zijn zondige of verdorven menselijke natuur die zich vrijwillig, maar toch onweerstaanbaar als een slaaf beschikbaar gesteld heeft aan de onreinheid en steeds toenemende wetteloosheid. Wanneer hij een christen wordt, wordt hij bevrijd van dit “lichaam van de zonde” (Romeinen 6:6,18,22). Niettemin blijft zijn fysieke lichaam een “lichaam van de dood” en een “vernederd lichaam”.

(2) Het lichaam van de dood in Romeinen 7:24.

“Het lichaam van de dood” (Grieks: to sóma tou thanatou) is het fysieke lichaam van de wedergeboren christen. Het is het fysieke lichaam van de christen, waarin de zondige natuur nog steeds woont, maar waarin nu ook de wedergeboren natuur door de Heilige Geest woont. Het is het fysieke lichaam van de christen die zijn leden steeds weer aan de zonde beschikbaar stelt, omdat de christen dan niet in volledige afhankelijkheid van de Heilige Geest leeft. Het gevolg is dat de zondige en verdorven natuur (de wet van de zonde)(Romeinen 7:21,23) die in de christen woont, nog doorgaat om de geestelijke dood en vooral de lichamelijke dood te veroorzaken. Daarom wordt het lichaam van de christen “het lichaam van de dood” genoemd.

(3) Het vernederd lichaam in Filippienzen 3:21.

“Het vernederd lichaam” (Grieks: to sóma tés tapeinóseós) is het fysieke lichaam van een christen vóór zijn opstanding uit de dood. Het is het fysieke lichaam van de christen, dat nog onderhevig is aan de fysieke dood. Het betekent hetzelfde als “het lichaam van de dood” dat uiteindelijk fysiek doodgaat. De laatste vijand die door Jezus Christus tenietgedaan zal worden is de fysieke dood (1 Korintiërs 15:26).

(4) Het verheerlijkt lichaam in Filippienzen 3:21.

“Het verheerlijkt lichaam” (Grieks: to sóma tés doxés) is het fysieke lichaam van de christen ná zijn opstanding uit de dood. Alleen bij de wederkomst van Jezus Christus zal Jezus Christus Zijn allesoverheersende kracht gebruiken om het vernederd (sterfelijk, vergankelijk) fysieke lichaam te veranderen (transformeren) tot “het verheerlijkt lichaam”, dat gelijkvormig zal zijn aan het verheerlijkt (opstandings)lichaam van Jezus Christus! Het verheerlijkte lichaam zal onvergankelijk, verheerlijkt, krachtig, geestelijk en onsterfelijk” zijn (1 Korintiërs 15:42-44 en 54).

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 7:14-26.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 7:14-25.

- 7:14. Bestudeer de morele wet van God (inclusief de Tien Geboden), omdat de morele wet Gods natuur in de vorm van geboden beschrijft. De morele wet van God is geestelijk, dat wil zeggen, heilig, rechtvaardig en goed.
- 15,23. Ga niet wanhopen als je voortdurend een geestelijke en morele strijd tussen je zondige natuur en je wedergeboren natuur ervaart. Deze strijd bewijst dat je echt wedergeboren bent.
- 7:18. Besef en erken dat er in je zondige natuur (het vlees) geen goeds woont. Daarom moet je ook niet met je zondige natuur experimenteren.
- 7:24. Wees absoluut overtuigd dat alleen Jezus Christus door Zijn Geest Die in je woont je *telkens weer* kan verlossen en bevrijden van de dominerende macht van je zondige natuur.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 7:14-25.

Ik erken dat de dwingende macht van mijn zondige natuur mij dingen laat doen die ik niet wil doen. Dat gebeurt omdat ik nog onvolwassen, zwak of ongeestelijk ben. Niettemin neem ik ten volle verantwoordelijkheid voor de zonden die ik doe (zie 1 Johannes 1:8,10). Ik besef dat mijn zondige natuur sterker is dan mijn eigen vermogen en dat ook het houden aan de morele wet van God mij niet kan bevrijden van deze macht. Ik ben overtuigd dat mijn zondige natuur volkomen verdorven is en daarom zal ik doorgaan om mijn zonden te belijden (1 Johannes 1:9) en mij van mijn zonden te bekeren.

Ik erken dat ik in mijzelf niet het vermogen bezit om mijn zondige natuur te weerstaan of enigszins te vernietigen. Daarom zoek ik naar bevrijding van de dominerende macht van mijn zondige natuur bij een Verlosser buiten mij om! Ik heb de verworven gerechtigheid van Jezus Christus nodig om mij te rechtvaardigen, maar ook om mij daadwerkelijk te bevrijden van het doen van bepaalde zonden. Ik heb Jezus Christus ook nodig om mij te heiligen! Alleen de genade van God door Jezus Christus zal mij kunnen bevrijden van de absolute dominerende macht van mijn zondige natuur en doet dat ook daadwerkelijk.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 7:14-26.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 7:14-26 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Spreuken 1, 3, 4 en 5**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. **(5) God is almachtig. Jeremia 32:17**. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid **de gelijkenis van “de vriend die voorbede doet”** in Lukas 11:5-10 en **de gelijkenis van “de volhardende weduwe”** in Lukas 18:1-8 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
5. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
6. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.